



ת"פ 44826/05/20 - מדינת ישראל נגד מחמד אבו קטיפאן

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

לפני כבוד סגן הנשיאה, השופט אליהו ביתן

03 פברואר 2022
ת"פ 44826-05-20 מדינת ישראל נ'
אבו קטיפאן

בעניין:

המאשימה:

נגד

הנאשם:

מדינת ישראל

מחמד אבו קטיפאן

נוכחים:

ב"כ המאשימה, עו"ד מורן גז

הנאשם ובא-כוחו, עו"ד חן שנהב בשם עו"ד בני גריקו

גזר דין

1. בטרם שמיעת הראיות, הצדדים הגיעו להסדר טיעון במסגרתו כתב האישום שהוגש נגד הנאשם תוקן והנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, שאלה הם עיקריהן:

במועדים הרלוונטיים הנאשם עבד במכון לשטיפת כלי רכב במתחם תחנת הדלק "דור אלון" ברחוב האורגים באשדוד (להלן: "תחנת הדלק"). עובר לאירוע שיתואר, הוא קשר קשר עם אחר לבצע שוד בתחנת הדלק. במסגרת זו, הנאשם או מי מטעמו הסתיר חלק מהספרות בלוחית הזיהוי של רכבו בסרט הדבקה, במטרה לטשטש את זהות הרכב, וביום 06.05.20 בסמוך לשעה 21:55, הנאשם והאחר הגיעו ברכבו של הנאשם אל תחנת הדלק, כשפניהם מכוסות למעט עיניהם, על ראשם כובע מצחייה ומעליו קפוצ'ון, על ידיהם כפפות, והם נושאים עימם חפץ דמוי אקדח (להלן: "האקדח") וסכין. באותה העת שהו במשרד התחנה מנהל התחנה ש.כ. (להלן: "המתלונן א'") ועובד נוסף א.ל. (להלן: "המתלונן ב'") והכינו את המקום לסגירה, והמתלונן א' ספר את כספי הפיקדון ושם את הכסף בכיסיו על מנת להפקידו למחרת היום. הנאשם והאחר נכנסו למשרד, אחד מהם שאחז באקדח הפנה אותו לעבר גופו של המתלונן א', והשני אחז בסכין והניפה לעבר פניו של המתלונן ב', והם צעקו למתלוננים להביא את הכסף. המתלונן א' חשש לחייו והוציא את סכום הכסף שהיה בכיסיו, בסך 11,000 ₪, ואת מכשיר הטלפון שלו, והשודד שאחז באקדח לקח את השלל. במהלך השוד אחד השודדים הטיח אגרוף בפניו של המתלונן א' וגרם לפציעה בשפתיו. לאחר מכן, אחד השודדים נעל את המתלוננים בתוך המשרד, והוא והאחר נכנסו לרכב ונמלטו מהמקום עם השלל.

2. על יסוד הודאת הנאשם בעובדות, כאמור, הוא הורשע בעבירה של שוד בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 402 (ב) בחוק העונשין התשל"ז-1977.

3. תחילה הסדר הטיעון לא כלל הסכמה לעניין העונש.

עמוד 1



4. הנאשם צעיר מגיל 21 ובנסיבות קיימת חובה לקבל עליו תסקיר של שירות המבחן.
- בתסקיר שירות המבחן על הנאשם, מיום 05.12.21, צוינו בין היתר הדברים הבאים: הנאשם בן 22. רווק. מתגורר בבית אמו ועובד כשכיר. נעדר עבר פלילי. בוגר 12 שנות לימוד. לאורך השנים עבד בעבודות מזדמנות והתקשה לשמור על יציבות תעסוקתית. הנאשם שולב בקבוצה טיפולית ייעודית לעצורי בית, אולם התקשה להגיע לפגישות באופן סדיר, ובאלה שנכח התקשה לשתף פעולה. ושירות המבחן התרשם שהנאשם לוקח אחריות חלקית על מעשיו, נוטה לצמצם את חלקו באירוע ומציג את עצמו כנגרר ופסיבי. אך ציין, כי באופן הדרגתי היה ניתן להתרשם משיפור ביכולתו של הנאשם לבחון את התנהלותו. שירות המבחן סקר את סיכויי הסיכון והסיכוי של הנאשם וסבר כי קיים סיכוי בינוני להישנות התנהגות אלימה שחומרתה בינונית. והמליץ, לאור שינוי מסוים בעמדותיו של הנאשם ובהתחשב בצורך שלו בטיפול, לדחות את הדיון בעניינו בארבעה חודשים.
5. בפתח ישיבת הטיעונים לעונש, הצדדים הודיעו על הסכמתם להמליץ במשותף לבית המשפט להטיל על הנאשם 30 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננים.
6. ב"כ המאשימה ציינה שהמלצת הצדדים היא תולדה של הליך גישור שהתנהל בין הצדדים. וצינה שהנאשם צעיר, ללא עבר פלילי. וביקשה לאמץ את הסדר הטיעון.
7. ב"כ הנאשם הפנה לת.פ. 18-11-26238 בו דובר בשוד של תחנת דלק שבוצע בחבורה, תוך זיוף של לוחיות רישוי של רכב, בנסיבות דומות, הגם שלא דובר שם בשימוש בחפץ דמוי אקדח, ולא נגרמה חבלה. וצין כי אחד המעורבים שם, שהיה ללא עבר פלילי, נידון לשנתיים מאסר בפועל. וטען כי לאור מדיניות הענישה, העונש המוצע בהסדר ראוי וביקש לאמצו.
8. מעשה השוד עליו הנאשם נותן את הדיון, מאופיין ברכיבי חומרה מובהקים. ראשית, בתקופה הרלוונטית הנאשם עבד במכון השטיפה שבתחנת הדלק שנשדדה. שנית, מעשה השוד תוכנן מראש וקדמו לו קשירת קשר עם אחר, היערכות והצטיידות. שלישית, השוד בוצע בשעת לילה כלפי עובדי תחנת דלק הנותנים שירות לציבור. רביעית, השודדים היו מזוינים בחפץ הנחזה כאקדח ובסכין, והם איימו איתם על קרבנות השוד. חמישית, במהלך השוד אחד השודדים תקף את אחד הקרבנות באגרוף לפנים. ושישית, בשוד נשדדו טלפון וסכום כסף משמעותי.
9. מדיניות הענישה הנוהגת בעבירת שוד בנסיבות כבענייננו, הינה של רצינות וחומרה.
- "בית משפט זה עמד לא אחת על חומרתה הרבה של עבירת שוד ועל הצורך להילחם במבצעה ביד קשה תוך הטלת עונשים מרתיעים. דברים אלו נכונים שבעתיים כאשר מדובר בשוד המבוצע באישון ליל, כלפי אדם שמשרת את הציבור בהיותו חשוף לגחמות זדון של עבריינים שמחפשים טרף קל. שכיחותם של מקרים כגון דא מחייבת את בתי המשפט להירתם למאבק בתופעה מכוערת זו באמצעות ענישה קשה ובלתי מתפשרת..." - ע"פ 1062/19 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 09.07.19).
10. החומרה הרבה של מעשה העבירה בנסיבותיו, מידת אשמו של הנאשם, הענישה המקובלת לעבירת שוד בנסיבות כבענייננו, והעובדה שהנאשם, שלפי הערכת שירות המבחן זקוק לטיפול, לא נרתם לטיפול, וכך הסיכון להישנות עבריינות דומה מצדו נותר בעינו, מצדיקים בהחלט הטלת מאסר לתקופה



ארוכה מזו שהצדדים ממליצים עליה.

11. בסופו של דבר, ובעיקר בהתחשב בכך שהודאת הנאשם ניתנה ברקע ההמלצה שהוצעה בהליך הגישור, מתוך ציפיה של הנאשם שבית המשפט יכבד את המלצת הצדדים; ונוכח ההלכה הנוהגת לענין כיבוד הסדרי טיעון; ובהינתן גילו הצעיר של הנאשם והעובדה שאין לו הרשעות קודמות ושזהו מאסרו הראשון; אני מקבל את המלצת הצדדים לעונש.

12. אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

א. 30 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו.

ב. 9 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, שלא יעבור עבירת אלימות או רכוש המסווגת כפשע.

ג. קנס בסך 20,000 ₪ או 4 חודשי מאסר תחתיו.

ד. פיצוי בסך 15,000 ₪ למתלונן א' ופיצוי בסך 5,000 ₪ למתלונן ב'.

זכות ערעור בתוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום ב' אדר א'
תשפ"ב, 03/02/2022 במעמד
הנוכחים.
אליהו ביתן, שופט
סגן הנשיאה